

Č. 12.660.

Pojišťovací právo: * Skutečnost, že v oznámení o zvýšení mzdy zaměstnavatel označil nesprávně den, od něhož zvýšení nastalo, nezakládá podle § 20 odst. 2 zákona o soc. pojištění ve znění zákona č. 184/1928 Sb. povinnost k náhradě podpůrného nákladu.

(Nález z 25. listopadu 1936 č. 12.282/34.)

Věc: Okr. nem. pojišťovna v Nymburce proti rozh. okr. úřadu v Poděbradech z 27. prosince 1933 o náhradě podpůrného nákladu podle zákona o sociálním pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 21. března 1933 uložila okr. nem. pojišťovna v Nymburce Dr. Ing. Josefu B. v Praze na základě ustanovení § 20 odst. 2 zákona o sociálním pojištění

1. náhradu dlužného pojistného nemocenského za dobu nesprávného přihlášení jeho zaměstnance Aloise H. podle rozdílu mzdové třídy 8 D a 10 D od 3. září do 14. října 1932 částkou 12.60 Kč,

2. náhradu dávek nem. pojištění za téhož zaměstnance, a to rozdílu nemocenského mezi třídou 8. a 10. za dobu od 18. října do 23. listopadu 1932.

Nař. rozhodnutím bylo st-lovo odvolání z uvedeného platebního výměru zamítnuto potud, pokud šlo o předpis pojistného, kdežto ve věci náhrady podpůrného nákladu bylo odvolání vyhověno.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvažil nss:

Žal. úřad odůvodnil svůj výrok, kterým zprostil dnešní zúč. stranu povinnosti hraditi ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o soc. pojištění stěžující si pojišťovně rozdíl nemocenského mezi třídou 8. a 10. v částce 148 Kč tím, že zúč. strana oznámila změnu mzdy Aloise H. na 48 Kč denně, odůvodňující zařazení do mzdové třídy 10., ohláškou změny mzdy z 11. října 1932, kteráž ohláška došla pojišťovně 12. října 1932, tedy ještě přede dnem 14. října 1932, kdy nastal pojistný případ. Při tom projevil názor, že je nerozhodno, udala-li snad zúč. strana v této ohlášce změny mzdy nesprávně počátek změny té až dnem 8. října 1932, neboť v den, kdy nastal pojistný případ (14. října 1932), byl již pojištěnec přihlášen správně ve třídě 10. Stížnost hájí stanovisko opačné, zastávajíc názor, že byla-li přede dnem, kdy nastal pojistný případ, sice ohlášena správná výše změnéné mzdy, avšak s nesprávným dnem, kdy ke zvýšení došlo, je dán předpoklad, za něhož ustanovení 2. odst. § 20 zákona o sociálním pojištění ukládá zaměstnavateli povinnost nahraditi rozdíl nahoře uvedených dávek. Stížnosti nebylo však možno přisvědčiti.

Ustanovení § 20 odst. 2 praví, že zaměstnavatel je povinen nahraditi pojišťovně náklad za dávky, jež pojišťovna učinila, jestliže pojištěnec nepřihlásil buď vůbec nebo jej přihlásil po uplynutí lhůty uvedené v § 17 teprve, když nastal pojistný případ. K tomu se uvádí

v 2. větě, že přihlásil-li zaměstnavatel nižší mzdu nebo neohlásil-li jejího zvýšení, je povinen nahraditi pojišťovně rozdíl mezi dávkami placenými pojišťovnou podle skutečné mzdy a dávkami, jež by pojištěnci příslušely podle mzdy přihlášené. Mluví v této druhé větě o zvýšení mzdy, nemá ono ustanovení na mysli nic jiného, než co samo plyne z použitého výrazu, t. j. výši pobírané mzdy, jak jest ostatně dotvrzeno i tím, že náhradní povinnost zaměstnavatelova se týká rozdílu mezi dávkami podle mzdy skutečné a mzdy přihlášené, t. j. právě podle výše oněch mezd. Je proto při nastalém zvýšení mzdy předpoklad, za něhož cit. ustanovení ukládá zaměstnavateli povinnost k náhradě rozdílu dávek, dán jen tenkrát, jestliže zaměstnavatel neohlásí před pojistným případem onu výši, v jaké zaměstnanec mzdu skutečně pobírá, kdežto jinaké nesprávnosti při ohlášení vyšší mzdy nemohou podle uvedeného ustanovení býti titulem pro vznik náhradní povinnosti. Jde tu jen o jinaké nenáležitosti ohlášky, jež ovšem zakládaly náhradní povinnost zaměstnavatelovu podle původního znění zákona o sociálním pojištění č. 221/1924 Sb., jež však této povinnosti již nezakládají podle novelizovaného znění provedeného zákonem č. 184/1928 Sb., který nenáležitost ohlášek uznává za titul pro vznik náhradní povinnosti zaměstnavatelovy jen tenkrát, týká-li se nenáležitost ta výše přihlášené mzdy. Oznámila-li proto zúč. strana ještě před pojistným případem ono zvýšení mzdy, k jakému ciferně skutečně došlo, může sice skutečnost, že při tom oznámila nesprávně den, od něhož zvýšení nastalo, býti důvodem, aby ohláška o zvýšení mzdy byla označena za nenáležitou, nenáležitost ta není však podle zákona o sociálním pojištění ve znění zákona č. 184/1928 Sb., netýkajíc se výše mzdy, důvodem zakládajícím náhradní povinnost ve smyslu 2. věty 2. odst. § 20.

Č. 12.661.

Pracovní právo: I. Rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech není příslušná k výroku, že vysazení členů závodního výboru z práce je neplatné. — II. Vysazení z práce na dobu přesně vymezenou nelze klásti na roveň rozvázání pracovního poměru, proti němuž je člen (náhradník) závodního výboru chráněn ve smyslu § 22 odst. 2 zákona o závodních výborech a k němuž je třeba souhlasu rozhodčí komise.

(Nález z 25. listopadu 1936 č. 13.176/35.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 3427/24, ad II. Boh. A 11.513/34.

Věc: »Akc. společnost továren zrcadlového skla a uhelných dolů v Čechách, dříve firma Andreas Ziegler's Sohn«, representace v Praze proti rozh. rozhodčí komise podle zákona o záv. výborech ve Stříbře z 1. října 1934 o vysazení z práce členů záv. výboru.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Záv. výbor dělnický v závodě stěžující si firmy v Holýšově podal 27. září 1934 u rozhodčí komise podle zákona o záv. vý-